

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 41T/20/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118010476
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Vorobel
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118010476.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Vorobela a členov senátu Petra Troščáka a Bc Róberta Čížika na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. decembra 2019 v Prešove, takto

rozhodol:

Obžalovaný:

H. Ž., W.. XX.XX.XXXX U. T., M. F. T., J. L. XXX/XX

sa uznáva vinným

z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods.3, písm. a) Trestného zákona, pretože:

po predchádzajúcom ústnom rozhovore s MartiW. T., W.. XX. XX. XXXX, F. N. Č.. XX, I.. T. v mesiaci august 2013, na tému investičných možností, ktorému sa zmienil, že pôsobí vo finančnej sfére, v úmysle získať neoprávnený finančný prospech, zaslal Y. T. rôzne listiny v anglickom jazyku, ktoré tento v domnení, že sú to podklady k investovaniu a zhodnoteniu finančných prostriedkov, listiny u notára dňa 05. 09. 2013 podpísal a s overeným podpisom zaslal späť, obžalovaný postupne od Y. T. prijal na bankový účet vedený U. M., E.. L.. Č.. L. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, patriaci jeho družke N. N. dňa 02. 09. 2013 sumu 3.000,- Eur, dňa 12. 09. 2013 sumu 9.000,- Eur, dňa 19. 09. 2013 sumu 3.300,- Eur, dňa 23. 09. 2013 sumu 7.700,- Eur, dňa 10. 10. 2013 sumu 1.500,- Eur, dňa 14. 10. 2013 sumu 1.500,- Eur, dňa 16. 10. 2013 sumu 1.500,- Eur, dňa 18. 10. 2013 sumu 1.500,- Eur, dňa 21. 10. 2013 sumu 1.000,- Eur, dňa 07. 12. 2013 sumu 3.400 Eur, dňa 10. 01. 2014 sumu 524,- Eur a dňa 18. 01. 2014 sumu 300,- Eur, teda celkovú sumu vo výške 34.549,- Eur, finančné prostriedky neinvestoval, poškodeného ubezpečoval, že mu peniaze zarábajú o čom mu predkladal rôzne potvrdenia, e-mailové správy a zaslal mu aj napodobeninu šeku L.. U. F., S. XX, A. XXXX s plnením v prospech poškodeného na sumu 67.000,- Eur s dňom výplaty 04. 07. 2014, žiadne peniaze mu nevyplatil o zhodnotenie finančných prostriedkov sa ani nepokúšal a rovnako nevrátil ani poskytnutú čiastku vo výške 34.549,- Eur, nakoľko už v čase podpisu listín o investovaní a prevzatí finančných prostriedkov vedel, že tieto nepoužije za účelom ich zhodnotenia ale na svoj osobný prospech, čím Y. T., W.. XX. XX. XXXX uviedol do omylu a spôsobil mu škodu vo výške 34.549,- Eur,

teda

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a takým činom spôsobil značnú škodu

Za to mu súd ukladá:

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri neexistencii pohľadujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona a neexistencii priťažujúcich okolností podľa § 37

Trestného zákona, v spojení s § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona ruší výrok o treste, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Martin dňa 5.11.2018, sp. zn. 13T/36/2018, podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 3 (troch) rokov, ktorý mu bol podmienienečne odložený so skúšobnou dobou v trvaní 3 (troch) rokov a výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Martin, zo dňa 29.6.2018 sp. zn. 3T/22/2018, ktorý mu bol uložený podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 18 (osemnástich) mesiacov, ktorý mu bol podmienienečne odložený so skúšobnou dobou v trvaní 30 (tridsiatich) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodenému Y. T., W. XX.X.XXXX U. T., M. F. N.Č. Č.. XX, I.. T. škodu vo výške 34.549,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 16.3.2018 bola súdu doručená obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov, 1Pv/171/17/7707 v trestnej veci obžalovaného H. Ž.. Obžaloba kládla obžalovanému za vinu, že spáchal zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3, písm. a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je tento uvedený vyššie.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného DE. Ž., výsluchom svedka poškodeného Y. T., svedkov N. N. ako aj prečítaním listinných dôkazov.

Obžalovaný H. Ž. vo svojej výpovedi uviedol, že je pravdou, to čo je v obžalobe, že tie finančné prostriedky, ktoré sú tam konkrétne uvedené, od poškodeného prevzal. Tieto finančné prostriedky prevzal od p. T. za účelom ich zhodnotenia na menovej burze. S poškodeným sa ústne dohodol, že tieto finančné prostriedky mu stopercentne zhodnotí. Tieto finančné prostriedky p. T. preukazoval na účet jeho priateľky N. N., pretože on v tom čase nemal bankový účet.

On ešte predtým, sám z vlastných firemných prostriedkov poukázal peniaze na účet Z. Y. L. (ďalej CMS) za účelom ich zhodnotenia. Toto spravil dvakrát z vlastných prostriedkov. Tieto finančné prostriedky prevádzal prostredníctvom internetbankingu. Tieto peniaze boli na účte jeho firmy W. N. vedený v HS BC v Q.. Dohoda s p. T. bola uzatvorená, ešte pred tým, ako on svoje peniaze zaslal zo svojho účtu a účet spoločnosti CMS. Neskôr sa táto firma sa dostala do ťažkostí, pričom došlo k jej určitej transformácii až likvidácii a on sa už aj napriek výzvam, ktoré adresoval tejto spoločnosti k svojim peniazom nedostal.

Peniaze od p. T. použil na osobné účely pretože mal za to, že v tej hodnote v akej mi boli zaslané peňažné prostriedky od p. T., on už predtým poukázal svoje peniaze. On toto považoval za započítané.

Poškodený Y. T. vo svojej výpovedi uviedol, že s obžalovaným sa dohodol na tom, že mu v priebehu jedného roka vie obžalovaný vyplatiť na 5 krát sumu 80 000,- Eur s tým, že vie toto zabezpečiť. Tento výnos by bol z peňazí, ktoré by mu zasielal. On hovoril sumu okolo 20.000,- Eur, že z tejto sumy sa dá vyrobiť tento sľúbený výnos. On mu postupne tieto finančné prostriedky poukázal, tak ako to od neho obžalovaný požadoval. Išlo celkovo o sumu suma vo výške 34.549,- Eur. Pán Ž., veľmi odborným jazykom vysvetľoval akým spôsobom vie dosiahnuť takéto zhodnotenie. On mu priveľmi nerozumel, ale skutočne mu dôveroval, že tie peniaze zhodnotí ako to sľúbil. Asi po roku a pol už mal nejaké podozrenie, že niečo nie je v poriadku a požadoval zábezpeku. Najprv mu obžalovaný hovoril, že má rozbehnuté nejaké investície v Y.. Neskôr mu predložil šek na sumu, ktorú si už nepamätá, kde mu hovoril, že v tom dátume, ktorý je na tom šeku uvedený môže vybrať z tej banky U. tú sumu. On to overoval v banke, pričom nič nebolo pravdou, čo mu sľúbil Ž.. Doposiaľ mi nevrátil ani euro.

Poškodený tiež uviedol, že on nič neviem o tom, že by obžalovaný mal investovať svoje peniaze, ešte pred tým ako mu dal on svoje peniaze na zhodnotenie.

Podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona spácha prečin podvodu ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedenie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku značnú škodu.

Podľa § 125 ods.1 Trestného zákona, značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok sumy 266,00,-Eur, t. j. suma od 26.600,-Eur do 133.000,-Eur.

Z výpovede poškodeného jednoznačne vyplýva, že obžalovaný zneužil jeho dôverčivosť a „sofistikovaným“ jazykom ho presvedčil ma to, že vie zhodnotiť jeho finančné prostriedky. Poškodený jednoznačne vyvrátil tvrdenie obžalovaného, že sa s ním dohodol, že najsamprv obžalovaný“ preinvestuje“ svoje peňažné prostriedky a potom, že z ich výnosu uhradí zhodnotenie, peňažných prostriedkov, ktoré mu poukáže poškodený.

Súd nemá pochybnosti o hodnovernosti výpovede poškodeného a o výške poskytnutých peňažných prostriedkov, pretože táto je v zhode s inými vykonanými dôkazmi.

Z jednotlivých potvrdení M. F. E..L..., mal súd za preukázané, že obžalovanému prostredníctvom účtu jeho priateľky, N. N., poškodený poukázal dňa 02. 09. 2013 sumu 3.000,- Eur, dňa 12. 09. 2013 sumu 9.000,- Eur, dňa 19. 09. 2013 sumu 3.300,- Eur, dňa 23. 09. 2013 sumu 7.700,- Eur, dňa 10. 10. 2013 sumu 1.500,- Eur, dňa 14. 10. 2013 sumu 1.500,- Eur, dňa 16. 10. 2013 sumu 1.500,- Eur, dňa 18. 10. 2013 sumu 1.500,- Eur, dňa 21. 10. 2013 sumu 1.000,- Eur, dňa 07. 12. 2013 sumu 3.400 Eur, dňa 10. 01. 2014 sumu 524,- Eur a dňa 18. 01. 2014 sumu 300,- Eur,

Svedkyňa N. N. vo svojej výpovedi uviedla, že na požiadanie pána Ž. zriadila bankový účet č. L. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX , kde chodili nejaké peniaze o ktorých jej obžalovaný tvrdil, že sú to nejaké provízie z jeho obchodoch na burze, resp. z iných obchodoch kde pôsobil ako sprostredkovateľ.

Na základe uvedené súd konštatuje, že je nemožné aby obžalovaný vykonával nejaké finančné operácie, ktorých predmetom by bolo zhodnotenie finančných prostriedkov, ktoré mu poukázal obžalovaný, keď nebol ani vlastníkom riadneho bankového účtu na svoje meno, ktorý sa bezpochybné vyžaduje na takéto finančné operácie.

Listinné dôkazy, ktoré predložil obžalovaný orgánom činným v trestnom konaní, resp. súdu, ktoré mali osvedčovať tieto jeho finančné operácie sú nedôveryhodné a nie sú vydané žiadnou autoritou, ktorá by osvedčovala ich pravosť a hodnovernosť.

Z výpovede poškodeného mal súd za preukázané, že obžalovaný mu sľúbil vyplatenie nejakých finančných prostriedkov z výnosov zo svojich investícií v Y.. V tomto smere súd poukazuje na trestný rozkaz Okresného súdu Martin, sp. zn. 13T/36/2018, zo dňa 5.11.2018, ktorým bol obžalovaný právoplatne uznaný vinným z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods.1, ods.2 Tr. zákona, práve pre vylákание peňažných prostriedky od poškodených na predstierané podnikanie v oblasti ťažby zlata na území Y., resp. inde.

Vine obžalovaného nasvedčuje aj skutočnosť, že okrem vyššie uvedeného odvodného konania bol právoplatne uznaný vinným z prečinu podvodu aj v trestných veciach, ktoré boli vedené na Okresnom súde Martin, pod sp. zn. 3T/129/2014 a sp. zn. 3T/22/2018 za skutky spáchané v období od roku 2009 do 2017. Takéto konanie obžalovaného sa súdu javí, ako pre neho bežný spôsob zabezpečovania si finančných prostriedkov na svoje živobytie.

Z takto uvedených dôvodov preto súd uznal obžalovaného vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods.1, ods.3 písm. a/ Tr. zákona, pretože uviedol poškodeného Y. T. do omylu tvrdiac mu, že vie zhodnotiť jeho peniaze prostredníctvom finančných operácií, pričom v čase uzatvorenia ústnej dohody s poškodeným vedel, že sa tak nestane a finančné prostriedky vo výške 34.549,- Eur, použil pre vlastnú potrebu, čím na majetku poškodeného spôsobil značnú škodu.

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona sa páchatel' tohto prečinu potrestá odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Podľa § 34 ods.1 Tr. zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods.4 Tr. zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods.2 Tr. zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností

Podľa § 41 ods.1 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 42 ods.1 Tr. zákona, ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin spáchaný skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zákona, resp. § 37 Tr. zákona.

Obžalovaný bol v minulosti odsúdený v troch prípadoch:

- trestným rozkazom Okresného súdu Martin, sp. zn. 3T/129/2014, dňa 22.4.2015 pre prečin podvodu podľa § 221 ods.1, ods.2 Tr. zákona za skutky spáchané v roku 2019. Bol mu uložený peňažný trest vo výške 700,-Eur, pričom neskôr mu bol nariadený výkon náhradného trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov. Tento trest vykonal dňa 25.8.2017,

- trestným rozkazom Okresného súdu Martin, sp. zn. 3T/22/2018, dňa 29.6.2018 pre prečin podvodu podľa § 221 ods.1, ods.2 Tr. zákona za skutky spáchané od júna 2016 do januára 2017. Bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka a 6 mesiacov so skúšobnou dobou do 21.1.2021,

- trestným rozkazom Okresného súdu Martin, sp. zn. 13T/36/2018, dňa 5.11.2018 pre prečin podvodu podľa § 221 ods.1, ods.2 Tr. zákona za skutky spáchané v roku 2016. Bol mu uložený súhrnný podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov so skúšobnou dobou do 21.7.2021. Týmto rozsudkom bol zrušený výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Martin, sp. zn. 3T/229/2018, dňa 29.6.2018.

Po preskúmaní všetkých uvedených trestných vecí, má súd zato, že na odsúdenie obžalovaného, trestným rozkazom Okresného súdu Martin, sp. zn. 3T/129/2014 zo dňa 22.4.2015, nemôže prihliadať, pretože toto odsúdenie je zahladené, dňom vykonania peňažného trestu, t.j. dňom vykonania náhradného trestu odňatia slobody 25.8.2017.

Naopak, súd musel prihliadnuť v zmysle § 42 ods.1 Tr. zákona na zvyšné dve odsúdenia a vo vzťahu k nim ukladať súhrnný trest. Z tohto dôvodu preto súd podľa § 42 ods.2 Tr. zákona, zrušil v nich výroky o uložených trestoch.

Pri ukladaní súhrnného trestu súd prihliadol najmä k výške celkovej škody, ktorú obžalovaný spôsobil svojim konaním. V trestnej veci Okresného súdu Martin, sp. zn. 3T/22/2018, spôsobil škodu vo výške 9.520,-Eur, v trestnej veci Okresného súdu Martin, sp. zn. 13T/36/2018 spôsobil škodu vo výške 17.636,-Eur a v tejto trestnej veci škodu vo výške 34.549,-Eur, teda celkovo škodu vo výške 61.705,-Eur.

Po vyhodnotení všetkých hore uvedených okolností, súd uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní troch rokov, majúc za to, že takýto trest zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale hlavne vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov.

Podľa názoru súdu, iba nepodmienečný trest odňatia slobody bude mať na obžalovaného výchovný účinok, pričom počas výkonu trestu odňatia slobody, bude mať dostatočný čas a priestor na uvedomenie si toho, že spôsob akým si doposiaľ zabezpečoval prostriedky na živobytie, t.j. páchanie trestnej činnosti je nielen z hľadiska spoločnosti ale najmä v jeho záujme, absolútne neprijateľný.

Pre výkon tohto trestu ho súd zaradil do Ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože sa na neho hľadí, akoby v posledných desiatich rokoch, nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Zároveň súd zaviazal obžalovaného na náhradu škody, ktorú spôsobil poškodenému Y. T..

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Prešov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Prešove.